

Dobré ráno, Lucie, dobré ráno, Moravo!

Dnešní procházku začneme na rohu ulic Štefánikova a Pionýrská. Tam je na tabuli několik základních informací o Milanu Rastislavu Štefánikovi. Na Pionýrské jsem si všiml mosazné kostky v chodníku – kámen zmizelých (Stolperstein, tedy kámen, o který se má zakopnout). Na něm text:

ZDE ŽIL
PROF. FRANTIŠEK KOLÁČEK
NAR. 1881
ZATČEN 1941
V BRNĚ
ZAVRAŽDĚN 7. 5. 1942
V MAUTHAUSENU

Směřoval jsem k Löw-Beerově vile. Zaujala mě ulice Schodová. Sama Löw-Beerova vila má zajímavou historii, uvnitř je zajímavá expozice věnovaná převážně majitelům vily. Pěkná je i zahrada, v níž je Galerie, kde je možné se z aktuální výstavy dovědět hodně o historii textilního průmyslu v Brně. Vila patří Muzeu města Brna.

Projdeme Lužáneckým parkem. Je pojmenován podle lužního lesa, který zde kdysi byl. Založen byl v roce 1786, je národní kulturní památkou. Zaujalo mě zde více stromů. Uvedu mohutný platan javorolistý s obvodem kmene více než 5,5 metru. Snad každý, kdo parkem prochází, si všimne vícekmenného buku lesního s tmavými (purpurovými) listy. V parku najdeme také sochy. Dvě bronzové blízko sebe – alegorické plastiky mužská socha Obchodu a ženská socha Tolerance byly původně doplňkem k soše císaře Josefa II. Habsburského na Moravském náměstí. V roce 1919 byla ale tato socha odstraněna a doplňkové plastiky jsou dnes tedy v Lužánkách. Více k nitru parku je busta spisovatele Josefa Merhauta.

Pavilon, to je dnešní budova Střediska volného času Lužánky, byl postaven v roce 1855 podle projektu Ludwiga Förstera jako zahradní restaurace, tzv. “Kasino”. Má zajímavé průčelí se sochami. Lužánky se koncem 19. století staly centrem kulturního a společenského života. V roce 1948 se pavilon začal užívat k dětským a mládežnickým hrátkám. V únoru 1949 začala přestavba zahradní restaurace a přístavba nového křídla podle projektu architekta Antonína Kuriala, na níž se podílely všechny velké brněnské podniky. Vznikl tak první Dům pionýrů a mládeže v republice, slavnostně otevřen byl 15. května 1949.

Od lužáneckého parku jsem šel k Moravskému náměstí. Na rohu ulic Kounicova a Brandlova je před budovou dnešního Rektorátu Masarykovy univerzity busta JUDr. Václava Hraběte z Kounic.

Na Žerotínově náměstí jsem se zastavil u budovy Zemské sněmovny (budova se stavěla v letech 1875 – 1876) – dnes je zde Ústavní soud (má průčelí z Joštovy ulice).

A konečně jsem přešel před budovu polikliniky a prohlížel sochu. Autor Jiří Marek ji pojmenoval Mim, modelem mu v roce 1986 byl Bolek Polívka.